

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Securitas – Serviços e Tecnologia de Segurança SA

Strona pozwana: ICTS Portugal – Consultadoria de Aviação Comercial SA, Arthur George Resendes i in.

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w ten sposób, że w zakres pojęcia „przejęcia przedsiębiorstwa [lub] zakładu” w rozumieniu tego przepisu wchodzi sytuacja, w której zleceniodawca wypowiedział umowę o świadczenie usług nadzoru i ochrony swoich obiektów, zawartą z jednym przedsiębiorstwem, a następnie w celu świadczenia tych usług zawarł nową umowę z innym przedsiębiorstwem, które odmawia przejęcia pracowników pierwszego przedsiębiorstwa, jeśli sprzęt niezbędny do wykonywania omawianych usług został przejęty przez drugie przedsiębiorstwo.
- 2) Wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23 należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, stanowiącemu, iż w zakres pojęcia „przejęcia przedsiębiorstwa [lub] zakładu” w rozumieniu tego art. 1 ust. 1 nie wchodzi utrata klienta przez podmiot w następstwie udzielenia zamówienia na świadczenie usług innemu podmiotowi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 13.6.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg – Niemcy) – Merck KGaA / Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

(Sprawa C-231/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Znak towarowy Unii Europejskiej — Artykuł 109 ust. 1 — Powództwa cywilne na podstawie unijnych znaków towarowych i krajowych znaków towarowych — Zawisłość sprawy — Pojęcie „tej samej podstawy” — Używanie określenia „Merck” w nazwach domen i na platformach mediów społecznościowych w Internecie — Powództwo oparte na unijnym znaku towarowym poprzedzone powództwem opartym na krajowym znaku towarowym — Uznanie przez sąd swej niewłaściwości — Zakres]

(2017/C 424/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Merck KGaA

Strona pozwana: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme Corp, MSD Sharp & Dohme GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy dwa powództwa o stwierdzenie naruszenia, oparte, odpowiednio, na krajowym znaku towarowym i na unijnym znaku towarowym, zostały wytoczone między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich, ustanowiona w tym przepisie przesłanka dotycząca istnienia „tej samej podstawy” jest spełniona wyłącznie w zakresie, w jakim powództwa te dotyczą naruszenia podnoszonego w odniesieniu do identycznych – krajowego i unijnego – znaków towarowych na terytorium tych samych państw członkowskich.

- 2) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy powództwa o stwierdzenie naruszenia – pierwsze oparte na krajowym znaku towarowym i dotyczące naruszenia podnoszonego w odniesieniu do terytorium jednego z państw członkowskich, a drugie oparte na unijnym znaku towarowym i dotyczące naruszenia podnoszonego w odniesieniu do całego terytorium Unii – zostały wytoczone między tymi samymi stronami przed sądami różnych państw członkowskich, sąd, przed którym wytoczono powództwo w drugiej kolejności, powinien uznać swoją niewłaściwość w zakresie dotyczącym rozpoznania części sporu mającej związek z terytorium państwa członkowskiego, którego dotyczy powództwo o stwierdzenie naruszenia wniesione przed sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo.
- 3) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że ustanowiona w nim przesłanka dotycząca „tej samej podstawy” nie jest już spełniona, jeżeli w następstwie częściowego cofnięcia – pod warunkiem że zostało ono dokonane skutecznie – powództwa o stwierdzenie naruszenia opartego na unijnym znaku towarowym i mającego początkowo na celu zakazanie używania tego znaku na terytorium Unii, w przypadku gdy to cofnięcie dotyczy terytorium państwa członkowskiego objętego powództwem wniesionym przed sąd, przed którym najpierw wytoczono powództwo, opartym na krajowym znaku towarowym i mającym na celu zakazanie używania tego znaku na terytorium krajowym, rozpatrywane powództwa nie dotyczą już naruszenia podnoszonego w odniesieniu do identycznych – krajowego i unijnego – znaków towarowych na terytorium tych samych państw członkowskich.
- 4) Artykuł 109 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku identyczności unijnego znaku towarowego z krajowym znakiem towarowym sąd, przed którym wytoczono powództwo w drugiej kolejności, powinien uznać swoją niewłaściwość na rzecz sądu, przed którym najpierw wytoczono powództwo, wyłącznie w takim zakresie, w jakim wspomniane znaki są ważne dla identycznych towarów lub usług.

(¹) Dz.U. C 279 z 1.8.2016.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 października 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Vereniging Hoekschewaards Landschap / Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-281/16) (¹)

[O desłanie prejudycjalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Decyzja wykonawcza (UE) 2015/72 — Wykaz terenów atlantyckiego regionu biogeograficznego mających znaczenie dla Wspólnoty — Zmniejszenie powierzchni terenu — Błąd naukowy — Ważność]

(2017/C 424/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vereniging Hoekschewaards Landschap

Strona pozwana: Staatssecretaris van Economische Zaken

Sentencja

Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/72 z dnia 3 grudnia 2014 r. w sprawie przyjęcia ósmego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na atlantycki region biogeograficzny jest nieważna w zakresie, w jakim mocą tego aktu teren Haringvliet (NL 1000015) został włączony do tego wykazu bez uwzględnienia polderu Leenheeren jako części wskazanego terenu.

(¹) Dz.U. C 279 z 1.8.2016.